

Passem de la indignació a l'acció

Rufi Cerdán.

Navarcles, 27/2/2016

Salutació: Gràcies per ajudar-me a recuperar les essències comunes. He gaudit amb la lectura del document de les Prioritats del Xè Consell.

No he pensat una lliçó magistral. La nostra formació és, sobretot, l'acció de l'esperit en la nostra vida, des de la pregària, i sobre l'acció que portem a terme com a seguidors de Jesús. Per tant, en aquest temps de quaresma, podem aprofitar la sessió d'avui per deixar que l'esperit actuï en nosaltres.

Una lectura preparatòria:

Tots hem passat moments difícils a la nostra vida. Moments en els quals hem sentit que no dúiem el rumb adequat, moments en els quals ens adonem que el temps passa molt ràpid i que no hem "aprofitat" el temps com hauria calgut, moments en els quals potser no trobem gaire el sentit de la nostra existència, moments en els quals no ens omplen aquelles gratificacions de la vida a les quals "ens creiem que tenim dret". Llavors podem recórrer a l'amor de Déu.

Aquest salm s'expressa encara amb un llenguatge que es basa en la concepció de l'amor de Déu com a premi per les nostres bones obres. Un llenguatge que queda superat com veurem després, i com ens ensenya Jesucrist, segons el qual l'amor de Déu és a canvi de res.

I que ens diu poèticament que no hi ha res com deixar-se amamar pel seu amor.

Lectura del Salm 102.

Si algú vol expressar quelcom del sentiment que li ha despertat sentir el salm.

Jo hi he pregat moltes vegades amb aquest salm. Aquests dies em ressona molt aquest fragment: 15- 18.

Vaig conèixer la HOAC fa més de 40 anys. Al final de la dictadura vaig voler fer la de la militància obrera la meua vida i estava convençut que ajudaria a construir el socialisme. Avui m'he topat amb pobres més empobrits que els meus pares que fugien de la misèria de l'Espanya franquista medieval. Ha estat inútil la teua vida? NO la meua vida és com l'herba, desapareix quan passa la ventada, i la ventada és l'Esperit que segueix bufant en altres vides que podran seguir dient a la seva ànima que beneeixi al Senyor.

Introducció: L'impacte de la crisi.

El document de prioritats 15-16, ens vol prevenir que la indignació no ens paralizati. Tots tenim al nostre voltant persones hipercrítiques que ja no confien en els polítics, en cap, que són les que més criden que no hi ha res a fer. Jo crec que davant d'aquesta forma de veure les coses, la Bíblia és una bona vacuna.

La Bíblia que sovint ens ha mostrat un Déu totpoderós i venjatiu, no pot amagar, al contrari, aquestes constants:

- Déu clama pel dret i per la justícia,

- Déu s'estima als seus preferits, els pobres, i
- Déu mateix s'indigna quan el seu poble, la humanitat sencera, s'oblida de la seva aliança que consisteix en no adorar als ídols del diner, del poder i de la vanitat.
- Llavors ens envia als profetes perquè cridin a la conversió, perquè curin les ferides dels malats i dels empobrits i ajudin a obrir els ulls als cecs, a caminar als coixos, i a **restaurar l'any de gràcia del Senyor**.

Una lectura d'aquesta realitat:

MOHAMED EL M...

○ Viu en un pis propietat del BBVA que té llogat a una immobiliària que vol desnonar a la família de Mohamed perquè ha acumulat un deute de 9.000 €. La llei de la ILP obliga a les administracions a trobar un pis per lloguer social abans de ser desnonats.

BBVA té a Manresa 117 pisos censats per l'AHC de més de dos anys buits per especular dels 800, detectats, l'altra gran tenidor és SAREB amb 140 pisos.

BBVA és el gran creditor de l'ajuntament de Manresa 45 M€ dels >80M actuals.

Any 2015 entre interessos i amortització vàrem pagar 11M de 75M de pressupost. Aquest any 2016 pagarem a BBVA 770.400€ només en interessos.

Els governants locals i de la Generalitat no faran complir les lleis: el BBVA no pagarà les multes per tenir els pisos buits, ni l'impost de la llei que va fer el govern, ni les sancions per no complir el deure de conservació dels pisos. Ni pagaran el cost social i en salut de les persones a les quals han extorsionat.

BBVA inverteix en armes a Espanya que és el 8è país exportador. Armes que alimenten guerres que generen refugiats que han convertit Grècia en un "magatzem d'ànimes".

Isaïes 61, 1-2

L'Esperit del Senyor, Déu sobirà, reposa sobre meu, perquè el Senyor m'ha ungit.

M'ha enviat a portar la bona nova als pobres, a curar els cors desfets,

a proclamar als captius la llibertat i als presos el retorn de la llum,

a proclamar l'any de gràcia del Senyor, el dia que el nostre Déu farà justícia, a consolar tots els qui estan de dol.

Una reivindicació totalment revolucionària per avui. Any de gràcia = NO PAGAR EL DEUTE

De la situació política del món, Jesús en pensa això:

"sabeu que els caps de les nacions les governen com a senyors absoluts, i els grans les oprimeixen amb el seu poder" (Mt 20,25).

Una invitació a comentar altres situacions conegudes que manifestin aquesta clara relació entre sofriment i pecat del sistema.

Persones que pateixen quan podrien ser guarides o consolades en el seu dolor.

La crida a l'acció:

Una lectura clara diàfana, directa, com tantes altres de la Bíblia que no admeten divergències en la seva interpretació ni són matèria de treball per als exegetes:

Isaïes 58, 6-8

6 El dejuni que jo aprecio és aquest: allibera els qui han estat empresonats injustament, deslliga les corretges del jou, deixa lliures els oprimits i trosseja jous de tota mena.

7 Comparteix el teu pa amb els qui passen fam, acull a casa teva els pobres vagabunds,

vesteix el qui va despullat. No els defugis, que són germans teus.
8 Llavors brillarà com l'alba la teva llum, i les teves ferides es clouran en un moment.
Tindràs per avantguarda la teva bondat, i per rereguarda la glòria del Senyor.
Aquest és el nostre programa polític.

No hi ha revolució social sense transformació personal i viceversa. Preguntes per fer-nos en el silenci i en la pregària:

- 1) On vol que sigui, on estic? Ell vol que sigui amic del pobres, quants pobres tinc per amics?

Perquè les coses es veuen molt diferents depèn del lloc on sóc quan em faig les preguntes.

Curació del criat del Centurió Mt 8, 5-13:

5 Jesús va entrar a Cafarnaüm. Un centurió l'anà a trobar i li suplicava:

6 --Senyor, el meu criat és a casa al llit amb paràlisi i sofreix terriblement.

7 Jesús li diu:

--Vinc a curar-lo.

8 El centurió li respon:

--Senyor, jo no sóc digne que entris a casa meva; digues només una paraula i el meu criat es posarà bo. 9 Perquè jo mateix, que estic sota les ordres d'un altre, tinc soldats a les meves ordres. I a un li dic: "Vés-te'n", i se'n va, i a un altre: "Vine", i ve, i al meu criat li mano: "Fes això", i ho fa.

10 Quan Jesús ho sentí, en quedà admirat i digué als qui el seguien:

--Us asseguro que no he trobat ningú a Israel amb tanta fe. 11 I us dic que vindrà molta gent d'orient i d'occident i s'asseuran a taula amb Abraham, Isaac i Jacob en el Regne del cel, 12 mentre que els hereus del Regne seran llançats fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.

13 Després Jesús digué al centurió:

--Vés-te'n, i que es faci tal com has cregut.

I en aquell mateix moment el criat es va posar bo.

Deixar-me tocar per Jesús. Ell veu totes les foscores del meu cor i malgrat tot atansa la ma per tocar-me.

On és El meu Cafarnaüm?

Senyor dóna'm la humilitat del centurió!

La fe del centurió és immensa... Senyor dóna'm la fe del centurió!!!

- 2) Em dic seguidor de Jesús, però, quines són les veritables motivacions, aspiracions, fites (mocions) de la meva vida?
- 3) Com estic fent servir els meus talents? Paràbola dels talents Mt 25,14-30
- 4) Com experimento la gràcia, la seva misericòrdia? Tot el que tinc és teu: la paràbola del fill pròdig. Lluc 15,1-3.11-32. Una misericòrdia que no és equitativa!!!
- 5) Com visc la vida des de la gratitud i des de l'amor compartit?

Una reflexió final en el camí quaresmal:

La contemplació de la creu i de la resurrecció en la vida quotidiana, són oportunitat per superar el super ego i trobar-me amb el propi jo que pot mirar Crist de fit a fit. Crist a la creu és l'expressió més sublim de la misericòrdia de Déu.

Ens lliura el propi fill.

Ens marca el camí del perdo i fins i tot del fracàs, ens vacuna contra els fracassos de les utopies com la dels seus seguidors que el veien com el messies polític que els alliberaria de l'opressor.

Va més enllà: en l'immens dolor de Jesús a la Creu hi ha l'immens dolor de Déu per tot el patiment de la humanitat.

No ens ha de fer por sentir en el propi cor aquest dolor, és, si no podem fer gaire més, la nostra forma de comunió, de contribuir a la mitigació del dolor. El Crist és la sanació però nosaltres som els seus instruments, les seves mans per acariciar.

Deixem-nos portar en la pregària per l'experiència de la compassió de la creu i dels crucificats.

Quan vivim així, trametem espontàniament esperança, perquè ho fem des del cor i arribem al cor dels nostres companys-amics, que poden adonar-se que la nostra bondat no rau en el que tenim sinó en el que som. I així cada cop viurem necessitant menys, més lleugers d'equipatge.

Més lectures:

Lluc 15,1-3.11-32

Els publicans i els altres pecadors s'acostaven tots a Jesús per escoltar-lo. Els fariseus i els mestres de la Llei murmuraven i deien:

—Aquest home acull els pecadors i menja amb ells.

I digué encara:

—Un home tenia dos fills. Un dia, el més jove digué al pare: «—Pare, dóna'm la part de l'herència que em toca. »Ell els va repartir els béns. Al cap d'uns quants dies, el fill més jove va vendre's tot el que tenia i se'n va anar amb els diners en un país llunyà. Un cop allí, dilapidà la seva fortuna portant una vida dissoluta. Quan s'ho hagué malgastat tot, vingué una gran fam en aquell país i començà a passar necessitat. Llavors es va llogar a un propietari d'aquell país, que l'envià als seus camps a pasturar porcs. Tenia ganes d'atipar-se de les garrofes que menjaven els porcs, però ningú no li'n donava. Llavors entrà dintre d'ell i es digué: “Quants jornalers del meu pare tenen pa de sobres i jo m'estic aquí morint de fam! M'aixecaré i aniré a trobar el meu pare i li diré: Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu; tracta'm com un dels teus jornalers.” I se'n anà a trobar el seu pare. »Encara era lluny, que el seu pare el veié i es commogué, corregué a tirar-se-li al coll i el besà. El fill li digué: »—Pare, he pecat contra el cel i contra tu. Ja no mereixo que em diguin fill teu. »Però el pare digué als seus criats: »—De pressa, porteu el vestit millor i poseu-l'hi, poseu-li també un anell al dit i unes sandàlies als peus; porteu el vedell gras i mateu-lo, mengem i celebrem-ho, perquè aquest fill meu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat. »I es posaren a celebrar-ho. »Mentrestant, el fill gran era al camp. Quan, de tornada, s'acostava a la casa, va sentir músiques i balls i cridà un dels criats per preguntar-li què era allò. Ell li digué: »—El teu germà ha tornat. El

teu pare l'ha trobat en bona salut i ha fet matar el vedell gras. »El fill gran s'indignà i no volia entrar. Llavors el seu pare va sortir i el pregava. Però ell li respongué: »—Fa molts anys que et serveixo sense desobeir mai ni un de sol dels teus manaments, i tu encara no m'has donat un cabrit per a fer festa amb els meus amics. En canvi, quan ha tornat aquest fill teu després de consumir els teus béns amb prostitutes, has fet matar el vedell gras. »El pare li contestà: »—Fill, tu sempre ets amb mi, i tot el que és meu és teu. Però calia celebrar-ho i alegrar-se, perquè aquest germà teu era mort i ha tornat a la vida, estava perdut i l'hem trobat.

Paràbola dels talents ([Lc 19,11-27](#))

14 »De manera semblant, un home que havia de fer un llarg viatge va cridar els seus servents i els va confiar els seus béns. 15 A un li donà cinc talents; a l'altre, dos, i a l'altre, un —a cada un segons la seva capacitat—, i després se'n va anar.

»Immediatament, 16 el qui havia rebut cinc talents els va fer treballar i va guanyar-ne cinc més. 17 Igualment, el qui n'havia rebut dos en va guanyar dos més. 18 Però el qui n'havia rebut un se'n va anar a fer un clot a terra i va amagar-hi els diners del seu amo. 19 »Al cap de molt de temps arriba l'amo d'aquells servents i es posa a passar comptes amb ells. 20 Es presentà el qui havia rebut cinc talents i en digué cinc més, tot dient: »--Senyor, em vas confiar cinc talents; mira: n'he guanyat cinc més.

21 »L'amo li va dir:

»--Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu Senyor.

22 »Es presentà també el qui havia rebut dos talents i digué:

»--Senyor, em vas confiar dos talents; mira: n'he guanyat dos més.

23 »L'amo li va dir:

»--Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu Senyor.

24 »Es presentà encara el qui havia rebut un talent i digué:

»--Senyor, sabia que ets un home dur, que seques on no has sembrat i reculls on no has escampat. 25 Vaig tenir por i vaig amagar a terra el teu talent. Aquí tens el que és teu.

26 »Però l'amo li va respondre:

»--Servent dolent i gandul! Sabies que sego on no he sembrat i recullo on no he escampat. 27 Per això calia que possessis els meus diners al banc, i ara que he tornat hauria recobrat el que és meu amb els interessos. 28 Preneu-li el talent i doneu-lo al qui en té deu. 29 Perquè a tot aquell qui té, li donaran encara més, i en tindrà a vessar; però al qui no té, li prendran fins allò que li queda. 30 I a aquest servent inútil llanceu-lo fora, a la tenebra; allà hi haurà els plors i el cruixit de dents.

Salm 103 (102)

Beneix el Senyor, ànima meva,
del fons del cor beneix el seu sant nom.

2 Beneix el Senyor, ànima meva,
no t'oblidis mai dels seus favors.

3 Ell et perdona les culpes
i et guareix de tota malaltia;

4 rescata de la mort la teva vida
i et corona d'amor entranyable;

5 et sacia dels béns que desitjaves,
i tu et rejoyeneixes com una àguila.

6 *El Senyor fa justícia als oprimits,
sentencia a favor d'ells.*

7 *Ha revelat a Moisès els seus camins,
els seus propòsits, als fills d'Israel.*

8 *«El Senyor és compassiu i benigne,
lent per al càstig, ric en l'amor.»*

9 *No sempre acusa
ni guarda rancúnia sense fi;*

10 *no ens castiga els pecats com mereixem,
no ens paga com deuria les nostres culpes.*

11 *El seu amor als fidels és tan immens
com la distància del cel a la terra,*

12 *llança les nostres culpes lluny de nosaltres
com l'orient és lluny de l'occident.*

13 *Com un pare s'apiada dels seus fills,
el Senyor s'apiada dels fidels,*

14 *perquè sap de quin fang ens va formar
i es recorda que som pols.*

15 *La vida de l'home dura com l'herba,
la seva florida és com la dels camps;*

16 *desapareix quan hi passa la ventada
i ni es coneix el lloc on era.*

17 *Però l'amor del Senyor pels seus fidels
és de sempre i dura sempre;*

18 *la seva bondat s'estén als fills dels fills
18 si guarden la seva aliança,
si es recorden dels preceptes i els compleixen.*

19 *El Senyor manté ferm el seu tron en el cel,
el seu regnat s'estén per tot el món.*

20 *Beneïu-lo, àngels del Senyor,
herois poderosos que compliu les seves ordres,
sempre a punt d'obeir els seus manaments.*

21 *Beneïu-lo, estols del Senyor,
servidors que executeu els seus designis.*

22 *Beneïu-lo, criatures del Senyor,
a tot arreu on ell és sobirà.
Beneeix el Senyor, ànima meva.*